

"Preek Pinksteren 2011".

Op het station van Nijmegen las ik een poster met de tekst: 'Eliza was here. Waar iedereen rechts afslaat, slaat hij linksaf.' Boek van de ontdekkingen. Het is wel logisch dat wie een andere kant opkijkt, andere dingen ontdekt.

Ook Pinksteren is zo'n bijzondere dag van andere dingen zien. Pasen, Hemelvaart en Pinksteren op één dag, als een gebeurtenis die het leven van Jezus van Nazareth voltooit, een dag die begint met het pesachmaal op de (voor)avond van Goede Vrijdag, waarop Jezus op het Kruis zijn geest geeft aan zijn leerlingen. Met de opdracht zijn zending die hij zelf van de Vader heeft ontvangen af te maken in de diaconie of de dienst aan de mensen en hun wereld.

De twee lezingen vertellen deze geweldige ervaring van de leerlingen ieder op hun eigen manier.

Lucas in de Handelingen, de daden, van de apostelen, begint Pinksteren als een plotselinge gebeurtenis, als alle leerlingen bij elkaar zijn, aan het begin van de dag.

Een hevig geluid, een windvlaag, tongen van vuur symboliseren de Geest waarvan de leerlingen helemaal vol raken. De leerlingen beginnen luid te praten, hardop, en de mensen, hoewel overal vandaan, verstaan hen. Ook de mensen in Jeruzalem komen op die stemmen af.

Samen horen ze de leerlingen spreken over de grote daden van God in hun eigen taal. Alle luisteraars begrijpen ze en vinden er een nieuwe inspiratie in.

Johannes in zijn evangelie, zijn verkondiging van de goede boodschap, laat het verhaal van Pinksteren spelen op diezelfde dag, maar nu op de avond van die eerste dag. Ook volgens Johannes zijn "de leerlingen bij elkaar." Nu is er geen geluid. Het is stil. De deuren zijn dicht. De leerlingen zijn bang. Vrede zegt Jezus als hij ineens voor hen staat en zijn handen en zijn zij laat zien. Blij horen de leerlingen hem zeggen: Vrede! nog eens! De Geest van het Kruis geeft Hij opnieuw: een geest van vergeving, van herstel, van nieuw begin.

Beide verhalen beklemtonen de verantwoordelijkheid en betrokkenheid van de leerlingen. Hun leven zal veranderen, in dienst van Gods grote daden en van Zijn vergeving. Hun leven zal een geloofsbelijdenis zijn in woord en daad.

Nu ook wij hier bij elkaar zijn in gebed, als gemeenschap, luisterend naar de stem van ons hart en luisterend naar de Geest die in ons spreekt. Kunnen wij ook zo een nieuw Pinksteren beleven in een bij elkaar zijn dat de zo lang aangewende vorm van viering en verkondiging doorbreekt, een top down (hiërarchische) viering en verkondiging van enkele voorgangers die het woord voeren en de liturgie uitvoeren?

Is er een betere manier om gestalte te geven aan ons bij elkaar zijn, qua inhoud en vorm? De komst van de Geest deed de apostelen een nieuwe manier van samenleven ontdekken, beschreven in Lucas 2 en 4. Veel kloosterordes hebben hun leven op die visie gegrond. Kan ook de JK ontdekkingen doen door, dank zij de Geest, de andere kant op te kijken?

Vandaag zullen wij, dank zij de Geest, met Jezus kunnen bidden: Abba, Vader. Het brood van de vrede zullen we breken en met elkaar delen. Dat brood zal ons inspiratie geven en moed in vrede te leven met elkaar en de wereld. Bidden wij daarom en laten wij die zending van de Geest, ook vandaag herleven:

Kom Geest van menswording
Help ons recht doen
En vrede zoeken
En laat ons niet los
Houdt ons vast ten einde
Ten goede.

Piet Giessen